

את מעורבותה במעצרו של פלאטו-שרון באיטליה מי גילה למיטרה על תוכניתו לצאת? מה אמר ולמישפחה, ומדוע לא עזרה מישפחה פילץ?

דוברת המיטרה, ערי גונן, ולבסוף הסבר. הוא ביקש כי תכתוב לו מיכתב. אבל עד היום טרם התקבלה תשובת הרונר על מיכתב זה. בשלב זה החלו בני-מישפחתו ומקורביו של פלאטו-שרון מקשרים דבר לדבר, והחלו חושדים כי אולי

שותפים פלאטו-שרון ופילץ תביעות נגד בני-המישפחה

פילץ, השותף הוותיק, אינו דיר-אמת. ואולי בעצם נוח לו מאוד כי נפטר מפלאטו-שרון. כתבה בעיתונות חיוקה את דעתם זו. במעריב של ה-31 באוקטובר 1985, ארבעה ימים אחרי המעצר במילאנו, כתב אלי דנון: "פלאטו-שרון נקלע למצוקה כסית, ועל רקע זה הסתכסך עם אברהם פילץ, שותפו בדאגנוף-סנטר. פלאטו טען לפני צוות-עורויו, כי ברעתו לפתוח במאבק חסר-פשרות בנושא הניהול והפעילות של דאגנוף-סנטר. אברהם פילץ סירב להתייחס לסיכסוך שפרץ בינו ובין פלאטו-שרון, ואמר: איני מתראיין לעיתונות". היו דברים נוספים שרמוזו על קרע בין השותפים. למרות שבין פלאטו ופילץ יש התחשבנויות על סכומים של מאות אלפי דולרים, סירבה מישפחת פילץ להלוות כספים למישפחתו של פלאטו-שרון. בהתחלה נתנו סכומים קטנים לאשתו ולבתו של פלאטו, אולם אחרי כן מיהרו להגיש תביעות מישפטיות עליהם. הילדה גוזלן, בתו של פלאטו שרון, קיבלה תביעה להחזרת 2000 דולר שקיבלה ממישפחת-פילץ. כדי לממן את נסיעת בעלה, שביקש לבקר את אביה במילאנו, מוכירתה של פלאטו-שרון, קלרה דולר, אותם הלוותה סכום של 7000 דולר, חתמה הלוואה מישפחת פילץ לפלאטו-שרון עצמו. עוד לפני שעזב את הארץ, היה ברור כי המוכירה לא קיבלה אגורה אחת מהסכום, וכי חתמה על מיסמכים באופן פורמאלי בלבד. גם תורגמנו של פלאטו, רוני צפירי, קיבל תביעה כזו. המישפחה החלה לתמוה אם יחסו הקריר של שרה-מיטרה אליה היה גם הוא תוצאה מהסיכסוך עם מישפחת פילץ.

תגובת השר ברילב

לקראת פירסום הכתבה, פנה "העולם הזה" לשר-המיטרה, חיים ברילב, ושאל אותו שתי שאלות: מדוע הכיחש שרה-המיטרה בחודשים נובמבר-דצמבר 1985, באוזני עיתונאים ובני-מישפחתו של שמואל פלאטו-שרון, את מעורבותה של מישפחת-ישראל במעצרו של פלאטו-שרון באיטליה? מדוע גילה השר רק עכשיו על הידיעה שנמסר לאינטרפול? תשובתו של השר, באמצעות דוברו, נחום מנדל: "השר אינו יודע על מה אתם מדברים. השר מעולם לא הכיחש דבר, בעיתונים נכתבים דברים רבים, לא תמיד נכונים. השר טוען כי זה יקשקוש שהוא הכיחש משהו בפני בני-מישפחתו של פלאטו-שרון, רק לפני עשרה ימים. כאשר חזר פלאטו-שרון ארצה, עודכן שרה-המיטרה בפרטים, והוא אמר את אשר אמר במסיבת-העיתונאים". האם היו בעבר מיקרובנים או למיטרות זרות על אנשים שהסגרתם התבקשה למדינות זרות? ואם כן, מדוע התבקשה חוות-דעת של היועץ-המישפטי? על כך השיב דובר השר: "אנחנו לא הגורם המטפל בזה. נילאץ להפנות אתכם לדובר מישפחת ישראל. המיטרה, לא השר, היא שפנתה ליועץ-המישפטי וביקשה את חוות-דעתו. מהפניה ליועץ-המישפטי לא הייתה רץ להסיק מסקנה כי זוהי הפעם הראשונה שהמיטרה נהגה כך. יתכן שמתיעצים בכל מיקרה שבו יש בעיות מישפטיות. מישפחת-ישראל לא הודיעה למישפחת-איטליה, אלא לאינטרפול. אין לנו מושג מה עושה האינטרפול עם המידע הזה. ולמי הוא מוסר אותו. זה עניין אופרטיבי של מישפחת-ישראל והשר אינו מיועד לו".

במדינה

(המשך מעמוד 16)

גדולים ויפים, עד שיצילו את החק לאות ההררית משימונה. הוא קרא עשרות ספרים, התכתב עם אינספור מדענים ולבסוף הצליח לגדל תירס ענק, צהוב, עסיסי, הדוות כל שיטה חקלאית.

קונסטנטינסקו מיהר עם מצלמתו לכפר הנידה, ובמשך שבועות ארוכים שהה בחברת האיכר. לבסוף יצר סרט באורך של 16 דקות על התימהוני ההוא.

ואז התערב שרה-החקלאות: מה פיתאום עשית סרט על איכר מכפר נידח? שאל את קונסטנטינסקו. הרי יש לה, לרומניה, עשרות אנשי מדע חרוצים ומעניינים לא פחות מאותו תימהוני.

קונסטנטינסקו התוכח ושירל והסביר. אך השר בשלו. לבסוף מצא מבר מיפלגתי, שרמו לשר כי יניח את קונסטנטינסקו ואת סרטו לנפשם. וכך זכו אורחי רומניה לחוות כסרט על האיכר והתירס.

מחסן צדדי וחשוך. או הסרט על מיפעל גדול, פאר התעשייה הררית. מנית. קונסטנטינסקו והצלם שלו שהו במיפעל, שוחחו עם הפועלים. שאלו שאלות, צילמו.

לא עבר זמן רב והתברר להם כי מאחורי הפאר מסתתרת עוובה. הפועלים שונאים את המיפעל. במחסן צדדי, חשוך ומוזנח, משוכנים אותם פועלים העושים את העבודה השחורה. הם התנפלו על המצלמה בתאווה של חיות מורעבות, סיפרו לקונסטנטינסקו ברמעות עד כמה קשים חייהם.

הנהלת המפעל ציוותה על גניית החומר המצלום. הצלם ברח לפאריס, שם נפגש עם כתב קול רומניה החופשית, המשדר מהמערב דיבריי תעמולה במימון אמריקאי, וסיפר לו מדוע ברח. השיתה שודרה ברדיו. קונסטנטינסקו הקשיב ונבהל. עכשיו יודעים במיפלגה כי יש ברשותי חומר נפץ, אמר לעצמו.

בריוק באותם הימים קיבל אישר לצאת לגרמניה כדי לערוך שם סדרת סרטים על הפסל הרומני קונסטנטיין ברנקווי. הוא ארז בחופזה מעט בגדים, השאר ברומניה את 45 סרטי הקצרים, את שתי בנותיו ואת גרושתו ונסע לגרמניה. מאז לא חזר לרומניה. אחר כך נשפט שלא בפניו ונגזרו עליו המש שנות-מאסר.

איך יכול היה לעבור כך במשך עשר שנים? בשבילי זו היתה מילחמת-קיום. הרגשתי שאני חייב להתאים את עצמי לתנאים. להישדר וליצור, הוא אומר.

סרט קצר ומהיר. ההתחלה היתה אחרת. אומנם גם היא ניוונה מן הפוליטיקה, אלא שאז הצטרפו אליה להט מהפכני, אידיאלים ורגש: הייתי ילד עני מישפחה עניה עוד יותר. תנועת הנוער הקומוניסטית מילאה אותי בתיקות. האמנתי שהקומוניזם יביא עתיד טוב יותר. וככה, כשפרצה מילחמת-העולם, ברחתי לרוסיה, ארץ חלומותי. נזכר קונסטנטינסקו.

אחרי המלחמה חזר לרומניה כדי לסייע בעיצובה הקומוניסטי. שם פיקח על בריגדה של בני-נוער שעושה בבנייתה של מסילת-ברזל. התפקיד העניק לו תהילה. בעיקבותיו מונה כמנכ"ל ניהולי של חברת הקולנוע הסוציאליסטית.

"הייתי מהפכן אמיתי באותם ימים", הוא אומר. פאוול קונסטנטינסקו לא נראה כמו מהפכן. הוא לבוש במיכנסי גברדין מגוהצות בקפידה, חולצה וסוודר תואמים, שוקל כבונדר-ראש כל שאלה ועוד יותר כל תשובה. אנטי-מהפכן ואנטי-בוהמייז מובהק.

"באותה עת התחלתי להתעניין בקולנוע. החלטתי שאני רוצה ליצור ולא להיות מנהל אירגוני. עזבתי את חברת הקולנוע ונסעתי לרוסיה ללמוד קולנוע. "שנים למדי ואחרי-כך חזרתי אל אולפני הקולנוע בבוקרשט, הפעם כבימאי. (המשך בעמוד 20)

מזכירה חורי שאלה לדובר

שרון עליידי ממשלת-צרת. מאז התחלפו חמישה שרי-מישפטים: חיים צורק, מנחם כניג, שמואל תמיר, משה ניסים ויצחק מורעי. איש מהם לא חשוד באהדה יתירה לח"כ-לשעבר. ובכל זאת, עד היום טרם הושלם תיקי ההסגרה, והחומר עדיין לא הועבר לבית-הדין המוסמך.

לצורך הסגרה דורש החוק תנאים מסויימים, שטרם התקיימו עד היום.

בת גוזלן נסיעה לבעל

למרות שממשלת-צרת התבקשה כמה וכמה פעמים להשלים את התיק, והתובע הכללי של צרפת איללו בא לישראל בעניין זה, הדבר טרם הסתיים. החומר טרם הועבר לבית-הדין המישפטי, שגם אם יחליט על הסגרתו של פלאטו-שרון — יש עלי-כך עירעור לבית-הדין העליון. אולם מישפחת-ישראל מיהרה לעי קוף את הליך-ההסגרה הרישמי, ולעזור לצרפתים לתפוס את פלאטו-שרון על אדמת איטליה. הכחשותיה של מישפחת ישראל, וחזרתה מהן, רק מחזקות את סימני-השאלה. יש בציבור דיעות שונות ומנוגדות על פלאטו-שרון ועסקיו, ועל הצורך להסגירו לצרפת. אך על ההליכים החוקיים יש לשמור בכל מיקרה — ומיקרה זה מעורר תמיהות חמורות.